

Η τηλεθέαση αναξιοπρέπειας (Παντελής Μπουκάλας)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Νοεμβρίου 20, 2018

Όποιο περιεχόμενο κι αν έχουν τα παιχνίδια ανταγωνισμού που προβάλλονται στα ιδιωτικά κανάλια, ένα γνώρισμα τα εξομοιώνει: το απόλυτο δικαίωμα των κριτών να εξευτελίζουν τους παίχτες. Αυτούς δηλαδή που βιάζονται να πιστέψουν πως είναι παίχτες, ελπίζοντας ότι η πίστη τους αυτή θα θεραπεύσει τα τραύματα της αξιοπρέπειάς τους. Στην πραγματικότητα είναι πόνια. Για λίγες μονάδες τηλεθέασης, οφείλουν να συμμορφωθούν, να ανεχθούν τις λοιδορίες των κριτών. Αυτός είναι ο κανόνας, είτε για διαγωνισμούς μαγειρικής πρόκειται είτε για την «επιβίωση σε άγρια νησιά» ή την επιλογή σούπερ μοντέλου.

Αν οι παίχτες δεν δείξουν εξαρχής υπακοή σε αυτούς τους όρους, αν δεν αποδεχτούν τους κριτές σαν παιδονόμους, δεν θα περπατήσει το «πρότζεκτ», όπως το αποκαλούν οι παραγωγοί του, για να του δώσουν κάτι από δυτικό αέρα. Και οι κριτές, απολαμβάνοντας σαδιστικά την εξουσιούλα τους, ανταγωνίζονται ποιος θα φανεί ειρωνικότερος και προσβλητικότερος. Γιατί ξέρουν ότι, από επεισόδιο σε επεισόδιο, η προσοχή θα στρέφεται όλο και σαφέστερα στον ωμότερο. Αυτός θα αβγατίσει τις πιθανότητες να κληθεί και σε επόμενο παιχνίδι. Αν βέβαια δεν σπεύσει να ανοίξει μπαρ για να τοκίσει τη φήμη του. Ο αντίλογος; Ο ίδιος πάντα: «Κι εσένα τι σε νοιάζει αν κάποιοι δέχονται να τους ειρωνεύονται αγρίως σε κοινή θέα; Ενήλικοι άνθρωποι είναι, ξέρουν τι κάνουν». Κατ' αρχάς στα παιχνίδια αυτά δεν βλέπουμε μόνο τυπικά ενηλίκους, αλλά και παιδιά, συρμένα από γονείς που τα κριτήριά τους τα τάραξαν οι σειρήνες της δημοσιότητας: «Μάνα ταλέντου», «Πατέρας μίνι σεφ» κ.ο.κ. Και ύστερα, η κυνική αντιμετώπιση των πραγμάτων, το δόγμα «κι εμένα τι με νοιάζει», διευκολύνει την **ηθική διάβρωση, την καλλιέργεια και διάδοση ελεεινών προτύπων**: «Αν είναι να “πετύχεις”, άσ' τους να σε τσαλακώσουν, θα σου περάσει». Γίνε πιονάκι, γίνε μαριονέτα, γίνε ρεντίκολο, αρκεί να δεις το «όνειρό» σου να παίρνει σάρκα και οστά. Μα υπάρχει όνειρο που συγχωρεί το τσαλάκωμα;

Το δόγμα της κυνικής αδιαφορίας για όσα συμβαίνουν μπροστά στα μάτια μας, με πρόσχημα την ηλικία των τηλεοπτικώς ανταγωνιζομένων, σε θέλει τηλεθεατή της διάλυσης της κοινωνίας σε μονάδες παγερά αδιάφορες η μία για την άλλη ή υποχρεωτικά αλληλοεχθρευόμενες. Το δίδυμό του; «Αλλάξε κανάλι». Όταν όμως όλα γύρω σου, σε εφημερίδες, περιοδικά, Διαδίκτυο, διαύλους, παρέες, είναι Νομάδες, Νεξτ Τοπ Μόντελ, Σαρβάιβορ κτλ., τα

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

βλέπεις ακόμη κι αν έχεις κλειστή την τηλεόρασή σου.

(Πηγή: kathimerini.gr)